

Maastricht, 9 februari 2020

Geachte raadsleden,

In maart neemt uw raad een besluit over de opgestelde Omgevingsvisie, wettelijk nog een Structuurvisie die het vergezicht schetst richting 2040. De visie, uitvloeisel van de Omgevingswet, zet in de geest van de wet maximaal in op contact met de samenleving in de vorm van burgerparticipatie. Een goede zaak!

Nou zou je kunnen zeggen dat er wel zeker 4 stadsrondes zijn geweest, sessies in Centre Ceramique en aanvullende werksessies met diverse stakeholders en dat daarmee de burgerparticipatie maximaal is geweest. Ja, dat klopt zeggen wij vanuit Buurtbalans in het aantal keren dat we mochten inspreken. De vorm was goed de verwerking van de inhoud is toch weer neergekomen op de bekende rituele dans.

U weet dat Buurtbalans opgericht is naar aanleiding van het gegeven dat de buurten zich niet gehoord voelden en in hun samenwerking een krachtigere stem hoopten te verkrijgen richting het college. Inmiddels werken 25 buurtkaders samen en doen daarbij constructieve voorstellen zoals u van ons gewend bent en mag verwachten. In het kader van de omgevingsvisie hebben een aantal buurten dit zelfs uitgewerkt voor hun buurt en ingediend bij de gemeente. De gemeente had de buurten ook daartoe opgeroepen en heeft de ambitie om gebiedsgericht te gaan werken.

Verleden week zaten wij bijeen om de reactie op de ingediende zienswijzen te bespreken naar aanloop naar deze avond. Op enkele aalmoezen na hebben de meeste buurten geen enkele inbreng gehonoreerd gekregen. Ook de algemene punten van Buurtbalans vonden geen gehoor, ja er was er 1, hoe verrassend de MER-plicht.

Ongeloof, onbegrip, frustratie, woede en teleurstelling waren onze emoties afgelopen woensdag. Mensen gaven ook aan dat ze moegestreden zijn, de gemeente luistert, maar onze inbreng leidt vrijwel nooit tot resultaat of ambitie.

De participatie bij de Omgevingsvisie, lees de Omgevingswet, heeft als basis en wettelijk voorschrift dat er veel meer dan tot dan toe samen met de burgers gewerkt moet worden met zichtbare resultaten in de doorwerking. Niets is minder waar hier in Maastricht. Blijf ons niet voor de gek houden, de mensen zijn het moe, letterlijk en figuurlijk !

Hoe bereiken wij nu het college, wanneer wordt er echt met de burgers en de buurten opgetrokken, in plaats van de al twee jaar durende rituele dans die dialoog wordt genoemd. Als dat pas drie maanden voor de volgende verkiezingen is, dan is dat veel te laat, dan zal Buurtbalans in ieder geval de hele bestuursperiode in ogenschouw nemen.

De individuele buurten zullen zelf hun specifieke punten zelf naar voren brengen. Als voorzitter van Buurtbalans zal ik onze gezamenlijke 4 belangrijkste inhoudelijke bezwaren toelichten.

1. Het Wonen ontbreekt als hoofdthema. Er is een Nationale omgevingsvisie geschreven en een provinciale in de maak. Het thema wonen is een zelfstandig thema in die beide visies. De lokale visie moet wettelijk gezien de lijn van Rijk en provincie volgen. Maastricht doet dat niet, er wordt door het college gesteld dat er een nieuwe woonvisie opgesteld wordt die loopt tot 2024, de huidige loopt tot 2020. Waar is het vergezicht naar 2040? Bovendien bepaalt de Omgevingsvisie als belangrijkste document de koers van de woonvisie. Wij kunnen maar 1 conclusie trekken, wonen is voor dit college geen prioriteit. Zonder een integrale opname van het wonen gekoppeld aan een lange termijnvisie en daarbijbehorend ruimtebeslag is er geen basis aanwezig om nu een structuurvisie en t.z.t. een omgevingsvisie vast te stellen.

2. In het verlengde van het Wonen faalt de aanpak van kwetsbare buurten. We konden het afgelopen week weer uit het nieuws vernemen aan de hand van het alarmerende rapport van AEDES, de koepelorganisatie van Woningcorporaties. Maastricht benoemt in haar aanpak van kwetsbare buurten dat ze het belangrijk vindt dat er gemengde buurten zijn. Wat een gemengde buurt idealiter voor het college is wordt niet benoemd. Je zou toch ambities kunnen stellen zoals eerder in de Wijkontwikkelingsplannen werd gedaan die bijvoorbeeld uitgingen van maximaal 60% huur in een buurt. Je zou er als stadsbestuur aanvullend ook voor kunnen kiezen om te streven naar een voldoende voor elke buurt in de Buurtmonitor. Maar wat lezen we hier, juist alleen de bestaande plannen.

3. Toerisme. Het toerisme is een groot goed voor onze stad. In de honderden pagina's van de Omgevingsvisie staat er echter niet meer in dan dat het goed voor de economie is. Geen enkel woord over het gegeven dat de koers landelijk door het NTBC twee jaar geleden gewijzigd is. Sterker nog, de directrices van de VVV-ZL en Limburg Marketing (de Maastrichtse VVV) hebben begin dit jaar een oproep gedaan in de krant om met elkaar het gesprek te voeren over de toekomst van ons toerisme. Ze geven zelf aan dat de burger daar te lang niet bij betrokken is geweest en dat het economisch belang altijd voorop heeft gestaan bij het maken van de afwegingen. Wij hebben dezelfde zorgen maar ons stadsbestuur wil daar dus niet aan en op de oude voet verder. Zonder onderzoek naar het moment dat de stad zijn maximale laadvermogen bereikt heeft, is het huidige voorstel niet acceptabel.

4. Stikstof. De visie gaat er niet op in. Terwijl duidelijk mag zijn dat het ruimtebeslag dit onderwerp links of rechtsom op haar pad gaat treffen. Je kan er niet aan voorbij gaan.

Ik sluit af.

"Raadsleden, let op uw stad, haar burgers luiden de noodklok".

Stichting Buurtbalans

Voor dezen de werkgroep Omgevingsvisie,

Voorzitter   bestuurslid

adviseur

adviseur

adviseur